

ת"פ 27493/10/23 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 27493-10-23 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני בעניין:	כב' השופט יוסי טורס , סגן הנשיאה מדינת ישראל	המאשימה
נגד פלוני		הנאשם

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית, בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש (בן זוג), לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין) ואיומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם והמתלוננת היו בני זוג כחצי שנה והתגוררו יחדיו, אך נפרדו מספר ימים עובר לאירוע מושא כתב האישום. על רקע הפרידה ניסתה המתלוננת ליצור קשר טלפוני עם הנאשם ולהיפגש איתו, אך גילתה שהוא חסם את מספר הטלפון שלה וסירב לפגוש אותה. לאחר מספר ניסיונות הצליחה המתלוננת ליצור קשר עם הנאשם והשניים תיאמו פגישה ביום 12.10.23 בחוף קריית חיים. במהלך הפגישה, עת ישב הנאשם ברכבו והמתלוננת עמדה בסמוך, נתגלע ויכוח קולני בין השניים. בעקבות כך המתלוננת הלכה לכיוון רכבה אך הנאשם יצא מרכבו ודחף אותה. המתלוננת התרחקה מהנאשם אך הוא הלך אחריה, תפס בידיה ומשכה תוך שהיא מנסה להשתחרר. בהמשך, הרים הנאשם חפץ שזהותו אינה ידועה והניפו לעבר המתלוננת באופן מאיים וכן רץ לעברה ובעט בישבנה. הנאשם שב לרכבו והמתלוננת נעמדה סמוך לדלת הנהג והשניים המשיכו בשיחה ובמעמד זה דחף אותה הנאשם לעבר דלת הרכב. המתלוננת מנעה מהנאשם לסגור את דלת הרכב והאחרון יצא מהרכב ובעט ברגלה ועקב כך היא נפלה. בשל האירוע נגרמו למתלוננת חבלות של ממש בדמות אדמומיות בזרוע ושפשופים ברגלה שנגרמו כתוצאה מנפילתה.

טיעוני הצדדים והראיות לעונש

3. המתלוננת העידה לעונש וטענה כי הנאשם אינו אדם אלים וביקשה להקל בעונשו. כן טענה שהיא אינה מתגוררת עוד באזור.

4. ב"כ המאשימה עמד על הערכים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם ועל נסיבות האירוע. נטען כי מדובר בפגיעה בשלום גופה, כבודה וחירותה של המתלוננת וכי על רקע הצורך להחמיר בענישה בעבירות אלימות כלפי בני זוג יש לקבוע מתחם ענישה הנע בין 15-30 חודשי מאסר. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם נטען כי לאור מדיניות הענישה, העבר הפלילי והיעדר אופק שיקומי, יש להטיל עונש בגבול שעד מרכז המתחם לצד ענישה נלווית.

5. ב"כ הנאשם עמד על נסיבות האירוע הכוללות ובכלל זה שהמתלוננת היא שביקשה ליצור קשר עם הנאשם אשר ביקש להימנע מכך. נטען כי לא מדובר באירוע המלמד על רוע או על אובססיביות ורכשנות כלפי המתלוננת, אלא על אירוע נקודתי שהתרחש דווקא על רקע חוסר רצונו של הנאשם במפגש. כן נטען שמדובר בעבירות ברף אלימות נמוך שלא גרמו לחבלות משמעותיות וכי החבלה ברגל נגרמה כתוצאה מהנפילה ולא מהמכה. כן הפנה הסנגור לנסיבות חייו של הנאשם, להודאתו בהזדמנות הראשונה ולעמדת המתלוננת וביקש להסתפק בעונש של 3 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי ופיצוי.

6. הנאשם בדבר האחרון הביע צער וחרטה על המעשים וביקש את סליחת המתלוננת.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש

7. הערכים שנפגעו בשל מעשי הנאשם ברורים. מדובר בפגיעה בשלום גופה, שלוותה ובטחונה של המתלוננת. במקרה זה, לאור נסיבות האירוע הכוללות, מדובר בפגיעה לא מבוטלת בערכים המוגנים. ביחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירות אציין שמדובר באלימות שאינה קלה והיא חזרה על עצמה מספר פעמים. עם זאת, אציין שלא עולה מכתב האישום ומטיב יחסי הצדדים, קיומה של פתולוגיה כלשהי ודומה שמדובר בזוג צעירים שקיימו קשר תקופה קצרה אשר עלה על שרטון ובכך נפרדה דרכם. ביחס לתוצאת האירוע, אזי מבלי להקל ראש, אין מדובר בחבלות קשות ומוסכם על הצדדים שהחבלה ברגל מקורה בנפילה ולא במכה ישירה.

8. מדיניות הענישה במקרים כגון אלו נעה על פני משרעת רחבה, החל מענישה שיקומית, או צופה פני עתיד, ועד עונשי מאסר לריצוי בפועל לתקופות שונות, והכל בהתאם לנסיבות העושה והמעשה. עם זאת ראוי להדגיש שבית המשפט העליון "שב ועמד לא אחת על הצורך לנקוט בענישה מחמירה ומרתיעה בגין ביצוע עבירות אלימות במשפחה, ובפרט עבירות אלימות המופנות כלפי בת זוג, שמא תחילתה של אלימות זו סופה בתוצאה טראגית של ממש" (רע"פ 8144/21 פלוני נ' מדינת ישראל (7.12.2021)).

9. להמחשת מדיניות הענישה אפנה לפסקי הדין הבאים: רע"פ 1454/21 פלוני נ' מדינת ישראל (4.3.2021), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת תקיפת גרושתו לאחר שאחז בצווארה וחקק אותה, נעל את דלת הבית, כופף את ידה השמאלית ודחף אותה על הספה מספר פעמים. על הנאשם הוטל עונש מאסר מותנה וצו מבחן; רע"פ 2750/22 אורי אלי ליוולקו נ' מדינת ישראל (9.5.2022), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות תקיפת בת זוג הגורמת חבלה ממש ואיומים בכך שהיכה בגופה באגרופים, הטיח בראשה מכשיר טלפון, בעט בה, הפילה

ארצה ואיים שיהרגה. על הנאשם, רופא בהכשרתו, נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו ובית המשפט העליון ציין כי "העונש שהושת על המבקש אינו מחמיר עמו, וודאי שאין בו משום סטייה ניכרת ממדיניות הענישה הנוהגת"; רע"פ 1884/19 **יצחק לולו שמריז נ' מדינת ישראל** (14.3.2019), בו נידון עניינו של נאשם כבן 62 שהורשע במספר עבירות של תקיפה סתם ותקיפה הגורמת חבלה ממש כלפי בת זוג ונידון לארבעה חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. הנאשם נמצא בלתי כשיר לבצע עבודות שירות בשל מצבו הבריאותי ובית משפט השלום הביא זאת בחשבון והקל בעונשו. ערעורו נדחה בבית המשפט המחוזי וכך גם בקשת רשות ערעור שהגיש; רע"פ 5080/20 **אביגל בן דוד נ' מדינת ישראל** (27.7.2020), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות איומים ותקיפה סתם כלפי בת זוגו ונידון לארבעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלווים. הנאשם במקרה זה איים על המתלוננת, אחז בידה ורצה להוציאה מהדירה; עפ"ג 32634-07-21 **סוידאן נ' מדינת ישראל** (30.9.2021), בו נדחה ערעור נאשם שהורשע בעבירות תקיפה הגורמת חבלה ותקיפה סתם (בת זוג) ונידון ל-15 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי. הנאשם תקף את המתלוננת בשני מקרים וגרם לה לחבלות בפנים ובגופה; עפ"ג 40581-08-20 **אלולו נ' מדינת ישראל** (17.11.2020), בו הורשע הנאשם בתקיפת בת זוג בכך שסטר לה וכשהתרחקה ממנו תפס בידה ומשך אותה לכיוונו, הפילה ארצה והכה אותה בכל חלקי גופה. בהמשך אחז בראשה ומשך אותה לכיוונו. הנאשם נידון ל-14 חודשי מאסר בפועל וערעורו על חומרת העונש נדחה; עפ"ג 65134-11-21 **מדינת ישראל נ' אלהוזייל** (14.4.2022), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת תקיפה הגורמת חבלה ותקיפה סתם כלפי בת זוג בכך שהיכה את אשתו במכות אגרופ, בעט בה וגרם לה לשטפי דם בזרועה. בהמשך חנק אותה, היכה אותה ברגליה וגרם לה לשריטות. במועד נוסף סטר לה והיכה אותה במכות אגרופ. על הנאשם הוטלו תשעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וצו מבחן; עפ"ג 45046-12-22 **אבו שיבאן נ' מדינת ישראל** (23.2.2023), בו נדחה ערעור נאשם שהורשע בעבירת תקיפת בת זוג הגורמת חבלה ממש ותקיפה סתם של מתלוננת נוספת ונגזרו עליו 12 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. הנאשם במקרה זה אחז בשערה של בת זוגו, סטר ללחייה, הפילה ארצה והטיח מכשיר טלפון נייד בראשה במקום עבודתה. לאחר מכן היכה באגרופים אישה אחרת ששהתה מקום וניסתה להרחיקו והשליך חפץ על ראשה של המתלוננת.

10. לאור כל זאת, דעתי היא כי מתחם הענישה ההולם עבירות אלו בנסיבות ביצוען, נע בין מאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלוות.

קביעת עונשו של הנאשם

11. שני הצדדים עתרו לעונש מאסר בפועל בגדרי מתחם הענישה ולא הייתה מחלוקת על כך שאין מקום להביא בחשבון שיקולי שיקום. ואכן כך יש לנהוג מקום בו לא הוגש תסקיר ולא הוצגו ראיות כלשהן שיש בהן להביא למסקנה בדבר סיכויי שיקום.

12. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את הודאתו בהזדמנות הראשונה אשר חסכה זמן שיפוטי וביטאה קבלת אחריות וחרטה. כן הבאתי בחשבון, במידה מסויימת, את דברי המתלוננת ועמדתה העונשית. אציין שבמהלך דבריה בכה הנאשם והתרשמתי מצער על הפגיעה בה. כן הבאתי בחשבון לקולה את גילו הצעיר יחסית ואת

נסיבות חייו הקשות כפי שתיאר הסנגור. לחומרה הבאתי בחשבון את עברו הפלילי הכולל שתי הרשעות בגין נשא עונשי מאסר לא קצרים. אכן, לא מדובר בעבירות בתחום האלימות במשפחה, אך מדובר בעבירות חמורות מתחומים אחרים, כך שמדובר בעבר פלילי משמעותי.

13. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 5 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו - 12.10.23.

ב. מאסר על תנאי למשך 5 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שנתיים כל עבירת אלימות. ואולם אם תתבטא האלימות באיום בלבד, יישא מתוכם חודשיים בלבד.

ג. פיצוי למתלוננת, ע"ת מס' 2 בסך 2,000 ₪. הפיצוי ישולם עד יום 1.6.24.

את הסכום יש לשלם ישירות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000**
- **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

הודעה זכות ערעור בתוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, י"ב שבט תשפ"ד, 22 ינואר 2024, בהעדר הצדדים.